

Î N C H E I E R E

29 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Uniunea Avocaților din Republica Moldova, reprezentată de avocatul Spînu Ludmila și recursului declarat de către Devder Djulieta,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Devder Djulieta împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2017, prin care au fost admise apelurile declarate de Devder Djulieta și Uniunea Avocaților din Republica Moldova, casată hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 13 februarie 2017 și emisă o nouă hotărâre de admitere parțială a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La data de 14 iulie 2016 Devder Djulieta a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova privind anularea actului administrativ.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că, prin Hotărârea Comisiei de Licențiere a profesiei de avocat adoptată la ședința Comisiei din 3 iunie 2016, a fost respinsă cererea depusă de către reclamantă, prin care a solicitat să fie admisă în profesia de avocat, pe motiv că nu întrunește condițiile art. 10 alin. (2) din Legea cu privire la avocatură.

Sușține că prin cererea prealabilă adresată Comisiei de licențiere a profesiei de avocat din 21 iunie 2016 a solicitat a fi revocată hotărârea sus nominalizată.

Comunică că Comisia de licențiere a profesiei de avocat, prin decizia din 8 iulie 2016 a refuzat în satisfacerea cerințelor cererii prelabile, fără însă a informa reclamanta în modul prevăzut de lege despre decizia adoptată și fără a motiva decizia adoptată.

Menționează că, Hotărârea Comisiei de licențiere din 3 iunie 2016, și cea din 8 iulie 2016 nu corespund condițiilor de formă și conținut ale unui act oficial,

deoarece nu este indicat în baza căror motive și temeiuri a fost respinsă cererea depusă de către reclamantă, inclusiv și cererea prealabilă; nu au fost indicate care condiții prevăzute de art. 10 alin. (2) din Legea cu privire la avocatură nu le întrunește, nu este indicată modalitatea de examinare a cererilor, precum și modalitatea de votare, câte voturi au fost expuse, pro și contra.

Mai invocă că, de către Comisia de licențiere au fost încălcate prevederile art. 16 alin. (2), art.43 alin. (1) al Constituției Republicii Moldova, art.3 lit. e), art. 10 alin. (2). al Legii cu privire la avocatură nr. 1260 din 19 iulie 2002. 7.

Afirmă că, nu este clară poziția Comisiei de licențiere a profesiei de avocat la interpretarea și aplicarea neuniformă a legislației în vigoare, precum și la aplicarea selectivă și discriminatorie a prevederilor legale, deoarece în unele cazuri, în baza aceluiași principii, solicitanții care practic dețin același statut sunt admiși în profesia de avocat.

A mai indicat reclamanta și ilegalitatea comisă de către Comisia de licențiere a profesiei de avocat în partea ce ține de impunerea achitării taxei de 5 000 lei, or în temeiul art. 37 lit. f) al Legii cu privire la avocatură, Congresul stabilește cuantumul taxelor pentru examenele de admitere la stagiul și pentru examenele de calificare, cuantumul taxei pentru efectuarea stagiului profesional.

Prin urmare, consideră că la moment nu există nici un temei legal de a percepe vre-o taxă pentru admiterea în profesia de avocat a persoanelor care cad sub incidența prevederilor art. 10 alin. (2) din Lege, deoarece, în temeiul acestui articol, persoanele menționate sunt scutite de efectuarea stagiului profesional și de examenul de calificare. Legiuitorul nu a investit nici chiar Congresul cu o asemenea atribuție, precum stabilirea cuantumului taxelor pentru această categorie de solicitanți.

Instsită că, la moment, nu există nici un temei legal de a nu admite în profesia de avocat, precum și a percepe vre-o taxă pentru admiterea în profesia de avocat a persoanelor care cad sub incidența prevederilor art. 10 alin. (2) din Lege.

Solicită anularea hotărârii Comisiei de licențiere a profesiei de avocat a Uniunii Avocaților din Republica Moldova din 8 iulie 2016, în partea respingerii cererii solicitantului Devder Djulieta de admitere în profesia de avocat, cu obligarea Comisiei de licențiere a profesiei de avocat a Uniunii Avocaților din Republica Moldova să emită actul administrativ, prin care să accepte cererea solicitantului Devder Djulieta de admitere în profesia de avocat, obligarea restituirii taxei de 5 000 lei, ca ilegal impusă a fi achitată de către Comisia de licențiere a profesiei de avocat.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Rîșcani) din 13 februarie 2017 a fost admisă parțial acțiunea, fiind anulată hotărârea Comisiei de licențiere a profesiei de avocat a Uniunii Avocaților din RM din 8 iulie 2016, în partea respingerii cererii solicitantului Devder Djulieta de admitere în profesia de avocat, cu obligarea Comisiei de Licențiere a profesiei de avocat a Uniunii Avocaților din RM să emită actul administrativ prin care să accepte cererea solicitantului Devder Djulieta de admitere în profesia de avocat. În rest, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2017 au fost admise apelurile declarate de către Devder Djulieta și Uniunea Avocaților din Republica

Moldova, casată hotărârea Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani) din 13 februarie 2017 și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă parțial, fiind obligată Uniunea Avocaților din Republica Moldova, Comisia de Licențiere a profesiei de avocat să-i restituie Djulietei Devder taxa achitată în mărime de 5 000 lei. În rest, acțiunea a fost respinsă, ca nefondată.

La data de 1 august 2017 Uniunea Avocaților din RM, reprezentată de avocatul Spînu Ludmila a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2017, solicitând admiterea acestuia, modificarea parțială a deciziei instanței de apel în partea ce ține de admiterea acțiunii și emiterea în această parte a unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că prin prisma prevederilor art. 35 alin. (1) – (3) al Legii cu privire la avocatură și art. 42 lit. f) din Statutul profesiei de avocat nr. 302 din 8 aprilie 2011, cuantumul taxei pentru examinarea cererii de către Comisia de Licențiere cu privire la admiterea în profesia de avocat a persoanelor specificate la art. 10 alin. (2) Legea cu privire la avocatură a fost stabilit prin hotărârea Consiliului Uniunii Avocaților din RM din 1 iulie 2011, atribuție delegată de Congresul Avocaților RM prin hotărârea din 25 iunie 2011.

Comunică că hotărârea Consiliului Uniunii Avocaților din RM din 1 iulie 2011 prin care s-a stabilit cuantumul taxelor, inclusiv și a taxei pentru examinarea de către Comisia de licențiere a cererii cu privire la admiterea în profesia de avocat a fost contestată și este în vigoare.

La data de 3 august 2017 Devder Djulietta a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a deciziei instanței de apel, prin emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că activează în organele procuraturii din anul 2002, iar la 25 aprilie 2016 a depus o cerere în adresa Comisiei de licențiere a profesiei de avocat prin care a solicitat să fie admisă în profesia de avocat.

Susține că prin hotărârea Comisiei de licențiere a profesiei de avocat din 3 iunie 2016 a fost respinsă cererea sa, din motiv că nu întrunește condițiile art. 10 alin. (2) din Legea cu privire la avocatură.

Insistă că instanța de apel a interpretat în mod eronat prevederile art. 10 alin. (2) a Legii cu privire la avocatură, acestea urmând a fi aplicate într-un mod în care să nu fie încălcat dreptul la muncă și dreptul la viața privată garantate de legislația națională și protejate de CEDO.

Relevă că Comisia de licențiere a profesiei de avocat aplică prevederile legale în mod selectiv și discriminatoriu, deoarece în unele cazuri, în baza aceluiași principii, persoanele sunt admise în profesia de avocat, însă cererea sa a fost respinsă inexplicabil.

Nu este de acord cu poziția instanței de apel potrivit căreia la momentul depunerii cererii reclamanta nu a demisionat și își continuă activitatea în organele procuraturii, or Comisia de licențiere urma doar să verifice dacă după admiterea în profesia de avocat, dar înainte de a obține licența în corespundere cu art. 22 din Legea cu privire la avocatură, nu abuzează de acest drept.

Făcând analogie cu procedura de accedere în funcția de judecător, constată că candidații nu sunt obligați să demisioneze din funcțiile ocupate, având posibilitatea de a participa la concurs, de a susține examenele, însă în cazul accederii în funcția de avocat, instanța a considerat că este obligatorie demisia din funcția ocupată.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel recursurile declarate de către Uniunea Avocaților din RM, reprezentată de avocatul Spînu Ludmila și de către Devder Djulieta la data de 1 august 2017 și respectiv la 3 august 2017, se consideră a fi depuse în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Uniunea Avocaților din RM, reprezentată de avocatul Spînu Ludmila și a recursului declarat de către Devder Djulieta în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Uniunea Avocaților din RM, reprezentată de avocatul Spînu Ludmila și recursul declarat de către Devder Djulieta nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Uniunea Avocaților din RM, reprezentată de avocatul Spînu Ludmila și recursul declarat de către Devder Djulieta.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Uniunea Avocaților din Republica Moldova, reprezentată de avocatul Spînu Ludmila și recursul declarat de către Devder Djulieta, se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva